

Kunst geeft een huis signatuur, het is dé manier om in een interieur karakter en uitstraling te brengen. Maar wat is de signatuur van de kunstenaar? Wat bezielt hem of haar? In deze exclusieve serie gaan we op zoek naar de gedreven, originele, karakteristieke en boeiende mens achter een niet te stoppen scheppingsdrang. Deze maand: **Leonarda van Eijk**

Groeiende kracht

Leonarda van Eijk schildert reusachtige, imposante bloemfiguren. Details worden opgeblazen en uitvergroot. Haar schilderijen weerspiegelen haar karakter. "Ik werk vanuit een kern van kracht."

Het werk van schilderes Leonarda van Eijk ontstaat vanuit haar levenshouding. En dat gebeurt op een heel eigen manier. "Ik krijg niet, zoals sommige kunstenaars, een beeld of een idee dat ik ga uitwerken," legt ze uit. "Ik sta voor een doek en barst dan los, zonder vooropgezet plan. Ik zie al doende wel waar het heen leidt. Ik wil bewegen, groeien en ontpoppen, openbarsten van de energie. Dat is mijn lust en mijn leven."

"Ik was met heel andere opleidingen bezig toen ik ineens de vonk kreeg," vervolgt ze. "Maar toen was het ook meteen raak. Achter elkaar deed ik de lerarenopleiding en de Kunstacademie in Utrecht waar ik cum laude slaagde." Nu communiceert ze via haar werk. "Schrijven kan ik niet; ik verwoord dingen door ze te schilderen. Mijn werk gaat over kracht, de bron van mijn creativiteit. Die is niet zomaar ontstaan, ik heb er hard voor moeten werken. Door zonder partner te leven

en in co-ouderschap voor mijn twee kinderen te zorgen, zoals ik nu doe. Daardoor word je op jezelf teruggeworpen en dat maakt je sterk. Je leert kracht uit jezelf te halen; en in mijn schilderijen vind ik voor die kracht een uitlaatklep."

GEVOELSINHOUD ALS WERKELIJKHEID

"Kracht ontwikkel je. Naarmate je ouder wordt, doe je steeds meer ervaring op en dat bepaalt je. Door dat waar ik voor heb moeten vechten, ben ik geworden wie ik nu ben." Daar had Leonarda dan ook een basis voor. "Ik ben opgegroeid met zes broers; dan leer je wel wat knokken is," lacht ze. "Ik zet keiharde muziek op, Lenny Kravitz, oude soul of jazz," beschrijft ze de ontlading die in haar atelier plaatsvindt. "En dat gaat echt keihard aan. Ik voel een siddering of tinteling door me heen gaan en ga aan de slag. Het

wezenlijke van mijn werk, de gevoelsinhoud, is mijn manier om de werkelijkheid te beleven: de waarheid zoals ik hem zie, mijn waarheid. Ik gooi het eruit in een soort explosies."

Het gaat dus om het gevoel. Als dat er niet is ben je volgens Leonarda niet met kunst bezig, maar met esthetiek of plaatjes maken. "Daar is niets mis mee, maar het is iets anders dan kunst, want die brengt je echt op een higher level. Voor mij is het een afspiegeling van wat bij je leeft. Kunst raakt je, maar niet altijd. Iets kan ook kunst zijn, maar jou niet raken en een ander wel."

HET DOEK HOUDT NIET OP

De imposante doeken die wel twee meter hoog kunnen hebben alle de natuur als onderwerp. "Het is een groot, zinderend geheel," legt Leonarda uit. "Ik blaas elementen op, maak een uitvergroting van een detail.

Een heel klein zaadje dat ontkiemt, alsof er op ingezoomd wordt." De schilderijen hebben vaak een kern, met daaromheen een schil. Leonarda: "Ik vergelijk dat met een mens: dat middelste is van jezelf, wat er omheen zit vorm je of krijg je. Zelf ben ik trouwens niet zo'n open boek. Ik weet dat mensen pas als ze me beter leren kennen, ontdekken ze dat ik veel te melden heb."

EXCITING, WAUW!

"Schilderijen weerspiegelen je karakter. Ik wil dat je als toeschouwer deelneemt in het werk. Dat het exciting is, wauw! Ik denk dat ik ook zo overkom als mens. Vooral in mijn laatste werk wordt dat steeds duidelijker. De binnenste kern van de geschilderde knoppen is rood, ze lijken steeds meer open te barsten. Dat is spannend en maakt je nieuwsgierig. Het ontstaat buiten mij om; hetgroeit, ontspruit. En juist dat intrigeert me. Mijn

werken hebben ook allemaal dezelfde titel: *Groeiende kracht*."

ALLES ABSORBEREN

De vraag naar haar inspiratiebronnen krijgt een onverwacht antwoord. "Willen bewegen, dat is het. Het leven is veel te kostbaar. Ik kan niet tegen gezeur en ben heel positief: schouders eronder en go! Daarbij absorbeer ik alles wat ik aan ervaringen tegenkom. Ik vind alles leuk, het is allemaal welkom. Dat heeft wel als gevolg dat ik me soms moet afsluiten. Dat moet als je alles oppikt, anders ben je chronisch moe." Vóór de natuurperiode schilderde Leonarda engelen. "Die hebben iets magisch en mysterieus; prachtig en heel licht. Die schilderijen vertegenwoordigen mijn andere kant: ingetogen, gevoelig en kwetsbaar. In de tijd dat ik ze schilderde, overleed mijn beste vriendin en had ik veel verdriet. Ik wilde

haar helpen, maar het ging niet. De engelen schilderde ik om mijn verdriet aan te kunnen. Ik liet ze aan haar zien, misschien gaf dat troost." De bloemfiguren zijn een vervolg op de engelen. "Misschien zijn het wel hun vleugels," aldus Leonarda. Leonarda's leven is druk. "Druk, maar erg leuk," lacht ze. "Ik schilder, geef les in kunstvakken op een school en geef workshops in mijn atelier. En ik ben moeder. Blijkbaar heb ik de expressiviteit doorgegeven, want ik zie dat tot mijn plezier terug in mijn kinderen. Al met al ben ik heel happy. Tot nu toe schilderde ik vooral voor mezelf, maar ik wil meer naar buiten treden. En natuurlijk nog heel veel werk maken." ■

Leonarda van Eijk
T 0644 76 68 03
www.leonardavaneijk.nl

